

РЕШЕНИЕ

№ 4331

гр. София, 31.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10639** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК вр. чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба вх.№ 27689/13.09.19г на Т. Е. Д. и М. О. Д., двамата от [населено място] и с проц.представител адв. Р. против Заповед № РА-18-36/23.08.19г на Гл.Архитект на СО, с която на осн. 57а ал.3 от ЗУТ нарежда да бъде премахнат рекламен елемент-билборд, находящ се в югозападната част на ПИ № 68134.4082.318, м.“НПЗ Изток,К.“, в близост до [улица], район „М.“-СО.

В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна, постановена при проц.нарушения, като не е вярна констатацията, че обектът е поставен без правно основание. За билборда е имало издадено Разрешение за монтаж № 17/00г, а когато срокът му е изтекъл, по молба на жалбоподателите -ОЕСУТ е взел решение по Протокол № ЕС-Д-57/14г за издаване на разрешение за поставяне на рекламния елемент.До момента такова разрешение обаче не е издадено поради бездействието на ответника.Рекламният елемент отговаря на всички нормативни изисквания и е бил поставен в съответствие със скицата и протеклите съгласувателни процедури , което е констатирано и от проверяващите.Ответникът не е взел предвид наличието на висяща преписка № САГ19-АХ00-736/23.07.19г /по която няма постановен отказ/.Нарушен е чл. 6 от АПК, като заповедта засяга правата на собствениците в по-голяма степен от най-необходимото.Ответникът е създал у жалбоподателите очакване, че най-накрая, след 10 години, ще им издаде разрешението, според протокола на ЕСУТ, но вместо това изненадващо издал обжалваната заповед/при превратно упражняване на власт/.Съоръжението е било в режим на търпимост, докато тече процедурата по

привеждането му в съответствие с новата наредба на СОС/тъй като е било монтирано при действието на старата наредба/, като срокът за поставянето му следва да се счита максималния по новата наредба/след като е имало разрешение без срок по старата наредба/. Съставеният КА не е връчен на собственика на съоръжението, като ответникът е установил кой е той, но не го е конституирал изобщо в адм. производство. Решението на ОЕСУТ е в полза на търг. дружество-собственик на съоръжението, а наемодателят според ЗЗД няма право на принудително изпълнение срещу наемателя на съоръжението и не би могъл да го демонтира вместо него без нот. заверка. Не е доказана и датата на нарушението. В съд. заседание адв. Р. и адв. В. поддържат жалбата и сочат, че съоръжението е включено в одобрената схема за района, но все още не е издадено разрешение за поставяне. Моли се за отмяна на заповедта и присъждане на разноски. В писмени бележки адв. В. сочи, че заповедта е издадена при допуснато съществено проц. нарушение, като ответникът знае кой е собственикът на съоръжението, но не го е конституирал в адм. производство.

Ответникът Гл. Архитект на СО се представлява от юрк. Л., който оспорва жалбата и моли за потвърждаване на заповедта и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В депозирано по делото писмено становище се сочи, че заповедта не е връчвана на собственика на съоръжението, тъй като такъв не е бил установен след положени разумни усилия от страна на ответника. Жалбоподателят Д. обаче е съдружник в [фирма] и на него е връчен КА, т.е. той е можел да уведоми представляващия ЮЛ-собственик на съоръжението за издадения КА. Ответникът е положил разумни усилия да установи собственика на съоръжението, а жалбоподателите/собственици на ПИ/ и [фирма]/представящ се за собственик на съоръжението/, са бездействали. В писмени бележки се сочи, че жалбоподателите не са доказали възраженията си, а възражението за липса на дата на нарушението е неотнормено в това производство/а в производство по ЗАНН/. Невярно е твърдението, че ответникът е знаел кой е собственик на съоръжението, както и че има съществени проц. нарушения по чл. 35 от АПК/неизяснени факти/. Собственикът или ползвателят на съоръжението, съгл. чл. 17 от наредбата, е длъжен да постави на самото съоръжение своите име, адрес и телефон, както и номер и дата на издаденото му разрешение за поставяне и геодезически координати на съоръжението. Дали адресат на заповедта е собственика на съоръжението или собственика на самото ПИ, е без правно значение/значението е само кой от двамата да понесе разноските по премахването/. По цитираното от жалбоподателите заявление вх. № САГ19-АХ00-736/23.07.19г има влязъл в сила/като необжалван/ мълчалив отказ, т.е. не е налице висяща адм. преписка по издаване на разрешение за поставяне. Съоръжението е било поставено незаконосъобразно, чрез издаване на разрешение за поставяне се цели узаконяването му, което е невъзможно съгл. чл. 27 ал.1 т.3 от Наредбата/има неприключило все още с влязъл в сила акт производство по чл. 57а от ЗУТ за премахване на съоръжението/. Безспорно е налице рекламен елемент, поставен без разрешение за поставяне, върху частен имот, в нарушение на чл. 57а ал.1 т.1 вр. чл. 57 ал.1 от ЗУТ. Налице са предпоставките по чл. 57а ал.1 т.1 от ЗУТ за издаване на заповед за премахване на съоръжението. Прави се възражение относно адв. хонорар, заплатен от жалбоподателите.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозира в срока и съобразно изискванията на АПК вр. чл. 215 от ЗУТ, пред надлежния съд, срещу ИАА по см. на чл. 214 от ЗУТ, от лица с активна проц. легитимация/адресати на акта/, поради което следва да се

разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

С Разрешение за монтаж № 17/08.06.00г на Гл.Архитект на СО, въз основа на одобрени на 05.06.00г инв.проекти, на осн. чл. 37 от Наредбата за рекламната дейност и при наличие на договор със собственика на ПИ, се разрешава на [фирма]-С. с представляващ арх.С. гозе монтажа на 2 бр. рекламни съоръжения с форма 400/300, в ПИ № 1032 на [улица]/ [улица], район „М.-СО, НПЗ „К.“.

Жалбоподателите, като съсобственици на ПИ № 1032 /ПИ № 68134.4082.318 по КККР, придобит с нот.акт № 13/22.12.14г/, депозирали до Гл.Архитект на СО заявление вх.№ САГ19-АХ00-736/23.07.19г , с молба да им бъдат издадени разрешения за поставяне на рекламни елементи в собствения им имот, въз основа на решения на ОЕСУТ по т.18,19 и 22 от Протокол № ЕС-Д-57/24.07.14г/преди те да придобият ПИ № 1032/. Собствениците молят да бъде довършено започнатото вече производство по заявление вх.№ АХ-70-00-61/21.01.10г, като представят и доказателства под опис.Видно от изявленията на страните по делото, по заявление вх.№ САГ19-АХ00-736/23.07.19г липсва все още изрично произнасяне от ответника /според него вече е налице влязъл в сила мълч.отказ по заявлението,а според жалбоподателите-производството все още е висящо и чака издаване на разрешение за поставяне/. Страните по делото сочат, че към момента разрешение за поставяне на процесния обект няма издадено.

Видно от цитирания в заявлението Протокол № ЕС-Д-57/24.07.14г на ОЕСУТ: 1/ по т.18 е взето решение „дава съгласие за одобряване на проекта и за издаване на разрешение за поставяне“ –след съгласуване с КАТ-СДВР, относно рекламен елемент с едностранна рекл.площ 12 кв.м. в ПИ 1032, по заявление вх.№ АХ-70-00-502/15.10.12г на [фирма]; 2/ по т.19 е взето решение „дава съгласие за одобряване на проекта и за издаване на разрешение за поставяне“ –след съгласуване с КАТ-СДВР, относно рекламен елемент с едностранна рекл.площ 12 кв.м. в ПИ 1032, по заявление вх.№ АХ-70-00-61/21.01.10г на „И. 2003“ О.; 3/ по т.22 е взето решение „дава съгласие за одобряване на проекта и за издаване на разрешение за поставяне“ –след съгласуване с КАТ-СДВР ,относно рекламен елемент с едностранна рекл.площ 12 кв.м. в ПИ 1032, по заявление вх.№ АХ-70-00-59/10.03.09г на [фирма].С писмо от 11.03.15г Гл.Архитект на СО е изпратил на КАТ-СДВР за съгласуване схемите на рекл.елементи в ПИ № 1032 по протокола на ОЕСУТ, като схемите са съгласувани от Ч., Соф.вода и Т.-С. през 2017г, а от СО и КАТ-СДВР през 2015г.

Видно от договор за наем от 05.01.15г/склучен след заявление вх.№ АХ-70-00-61/21.01.10г на [фирма]/ , жалбоподателката Д./съсобственик на ПИ № 1032/ отдава под наем за срок от три години, на [фирма] с представляващ М. С. , 4 кв.м. площ от ПИ № 1032, за монтаж, поддръжка и експлоатация на 2 бр. статични рекламни съоръжения, като разположението им в имота се определя по подписана от страните скица, а собственик на рекл. съоръжения е наемателя/той носи отговорност за изготвяне на техн.проекти на съоръженията, конструирането им и поставянето им съобразно законовите изисквания, като при поискване е длъжен да представи документацията за съоръженията на наемодателя или контролните органи/.Наемодателят е длъжен да уведоми наемателя за всякакви действия или обстоятелства, които биха затруднили или възпрепятствали ползването на рекл. съоръжения.С Анекс от 05.01.18г срокът на договора се увеличава с 3 години, като е

видно, че наемател по анекса вече е [фирма] с представляващ М. С.

Видно от договор за изработка, демонтаж и монтаж на рекл. съоръжения с размер 4м/3м, сключен също на 15.01.15г/когато [фирма] е станал наемател/, [фирма] възлага на изпълнителя [фирма] производство и разполагане на 7 бр. рекл. елемента /тип билборд, с размери 4м/3м - 12 кв.м. рекл. площ, с вътрешно осветяване /; изграждане на 3 бр. фундамента; монтаж на 12 бр. от описаните рекл. елементи; демонтаж на 10 бр. от описаните рекл. елементи. С приемо-предавателен протокол от 18.09.15г, възложителят е приел от изпълнителя извършеното по договора от 15.01.15г. Видно от доказателствата за направени плащания по договора за изработка, към 23.09.15г [фирма] вече е преименувано на [фирма] /номер по Булстат е същия/. Представени са доказателства по преписката, че в периода м.09-15г-м.05.19г/обж.заповед и адм. производство са след м.05.19г/ [фирма] е преотдавал под наем въпросното рекл. съоръжение на рекламни фирми.

Всички тези доказателства по делото са представени от жалбоподателите, с жалбата до съда, като не се намират в адм. преписка, респ. не са били представени от жалбоподателите с възражението им срещу КА/ще се коментира по-долу/.

На 13.06.19г служители по контрол на строителството от НАГ-С. залепват на рекл. елемент и на таблото в сградата на НАГ в С. съобщение, адресирано до „собственика на рекламния елемент-билборд“, че следва в 7мо дневен срок следва да се яви в НАГ и да представи доказателства за законността на поставянето на рекл. елемент, който според проверката няма издадено разрешение за поставяне.

Начало на адм. производство е сложено със съставянето на КА № 5/25.06.19г от служители по контрол на строителството / връчен на 20.08.19г на пълномощник на двамата жалбоподатели и залепен на 09.08.19г на самия рекл. елемент и в сградата на НАГ/. В КА е отразено, че собственици на ПИ са двамата жалбоподатели, като собственикът на рекл. елемент е неизвестен. Проверяващите са констатирани липсата на издадено разрешение за поставяне на рекл. елемент билборд-осветен /има и снимков материал/, с двустранна площ 24 кв.м., поставен върху вертикална метална колона с височина 2.50м, фундирана към терена с единична бетонова стъпка. Р. елемент е поставен без правно основание, в нарушение на чл. 57а ал.1 т.1 от ЗУТ. КА е съставен в отсъствието на „извършителя“ /такова е отбелязването в самия КА/. КА е съставен в отсъствието и на жалбоподателите/собственици на ПИ/. На 22.08.19г двамата жалбоподатели депозират възражение срещу КА, в което голословно оспорват установеното от проверяващите/не излагат конкретни доводи, няма приложени доказателства/.

Издадена е обжалваната Заповед № РА-18-36/23.08.19г на Гл. Архитект на СО, с която на осн. 57а ал.3 от ЗУТ, на двамата жалбоподатели/съсобственици на ПИ № 1032/ се нарежда да бъде премахнат рекламен елемент-билборд, находящ се в югозападната част на ПИ № 68134.4082.318 /ПИ № 1032/, м. „НПЗ Изток, К.“, в близост до [улица], район „М.“-СО. Заповедта е връчена на ж-та Д. на 02.09.19г, като жалбата до съда е от 13.09.19г.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, с предоставени по делегация правомощия по чл. 57а ал.3 от ЗУТ съгл. Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.19г и Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.17г на Кмета на СО.

Заповедта е издадена в писмена форма, съгл. общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Заповедта е издадена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, водещи до нейната отмяна. Заповедта е издадена, без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая/нарушение по чл. 35 от АПК/, което е довело до провеждане и завършване на адм.производство при неконституиране на надлежните страни в адм.производство. Видно от КА № 5/19г, проверяващите са установили собствениците на ПИ /и само спрямо тях са провели адм.производство/, но са отразили в КА, че собственикът на рекламното съоръжение е неизвестен/от което следва, че проверяващите са наясно, че собствениците на ПИ не са собственици на рекл.елемент/.Видно от представените едва пред съда доказателства от жалбоподателите/не са ги представили с възражението си срещу КА/, от срок от 05.01.15г до 01.05.21г са отдали под наем 4 кв.м. от собствения си ПИ на наемателя на терена - [фирма] /с предходно наименование [фирма]/, като целта на отдаването под наем на площта е именно с цел- монтаж и експлоатация на процесния рекл.елемент. Наемателят на 4 кв.м. от ПИ-[фирма] , е собственик на процесния рекл. елемент /според договора за изработка и приемо-предавателен протокол на изработения рекл.елемент от 18.09.15г/. Р.елемент по договора за изработка и договора за наем не е рекл. елемент по разрешението за монтаж № 17/2000г/тъй като процесният елемент е изработен и монтиран едва през м.09.15г/. Безспорно за рекл.елемент , собственост на [фирма] /монтиран от него в ПИ № 1032 през м.09.15г , въз основа на договор за наем от 2015г за 4 кв.м. от ПИ/ , по преписката няма представено разрешение за поставяне. Според текста на съобщението от 13.06.19г / залепено от проверяващите на рекл.елемент и адресирано до собственика на рекл.елемент/, разрешение за поставяне изобщо няма издадено/затова и няма такова по преписката/.Дали това е така обаче, би могло да се установи само след като собственикът на рекл.елемент се конституира като страна в адм.производство и му се даде възможност да представи доказателства относно законосъобразното поставяне на рекл. елемент. Съдът не споделя становището на ответника, че жалбоподателят Д. бил/според ТР/ съсобственик в [фирма], поради което следвало да уведоми сам представляващия това ЮЛ/явно не той е представляващ/ за съставения КА /въръчен на Д. в качеството на собственик на ПИ/. Вярно е, че собствениците на ПИ не са предоставили на проверяващите доказателства, че са отдали под наем 4 кв.м. от имота си именно с цел да се монтира от дружеството процесния рекл.елемент. Вярно е обаче и че проверяващите са наясно/още от 13.06.19г, със залепване на уведомление до собственика/, че собствениците на ПИ не са собственици на рекл.елемент.Ответникът е процедирал в хипотезата на чл. 57а ал.4 от ЗУТ- когато е неизвестен собственика на рекл.елемент, КА се връчва и заповедта се издава на собственика на имота.Ответникът е процедирал и по реда на чл. 57а ал.5 от ЗУТ, като при неизвестен собственик на рекл.елемент, КА е залепен на самия рекл.елемент и на таблото в НАГ-СО.Издадената заповед обаче не е залепена на рекл.елемент и в НАГ-С., както следва съгл. чл. 57а ал.5 от ЗУТ/при неизвестен собственик на рекл.елемент/.

Съгл. чл. 142 ал.2 от АПК, Съдът следва при произнасянето си да вземе предвид факти, установени след издаване на акта, но преди края на устните състезания. В хода на съд.производство се установява кой е собственика на рекл.елемент. Налице е хипотезата на чл. 57 ал.3 вр. ал.1 от ЗУТ/налице е договор за наем на заетата от рекл.елемент площ, разположен в чужд, частен имот/.Ответникът се позовава на хипотезата на чл. 57а ал.1 т.1- рекл. елемент следва да се премахне, като поставен без

разрешение за поставяне. Нормата на чл. 57а ал.3 от ЗУТ/правното основание на обж. заповед/ предвижда заповедта за премахване да се връчи на собственика на рекл.елемент, а не на собственика на частния имот, върху който е монтиран елемента/както е сторено в случая/. КА по чл. 57а ал.2 от ЗУТ също следва да се връчи на собственика на рекл.елемент/вече е установен/ и той в 3дневен срок може да направи възражение, респ. да представи доказателства относно законосъобразното поставяне на елемента.

Съгл. чл. 168 ал.4 и 5 от АПК, съществено нарушение на административнопроизводствените правила при всички случаи е когато вследствие на нарушаване на задължението за уведомяване гражданин или организация са били лишени от възможността да участват като страна в производството по издаване на индивидуален административен акт.Когато съдът установи наличието на съществено нарушение на административнопроизводствените правила по ал. 4, той отменя акта и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган, **без да проверява основанията по чл. 146, т. 4 и 5.**

Поради което, заповедта като проц. незаконосъобразна, следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне , при което като страна в адм.производство да се конституира известният вече собственик на рекл.елемент и КА и заповедта да се издадат/съобщят при спазване разпоредбите на чл. 57а от ЗУТ.

При този изход на спора, искането на жалбоподателите за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК.Следва да им се присъдят 20лв дър.такси/на всеки по 10лв/ , като няма доказателства за договорен, респ. внесен адв.хonorар /за който и да е от двамата адвокати/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 и чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РА-18-36/23.08.19г на Гл.Архитект на СО, по жалба вх.№ 27689/13.09.19г на Т. Е. Д. и М. О. Д., двамата от [населено място].

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на Т. Е. Д. от [населено място] сумата от 10лв/десет лева/, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на М. О. Д. от [населено място] сумата от 10лв/десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно съгл. чл. 215 ал.7 т.4 от ЗУТ.

Съдия: